

תת"ע (עכו) 13021-05-25 - מדינת ישראל נ' שיר אוחיון

תת"ע (עכו) 13021-05-25 - מדינת ישראל נ' שיר אוחיון שלום עכו

תת"ע (עכו) 13021-05-25

מדינת ישראל

נגד

שיר אוחיון

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[18.09.2025]

כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

החלטה

1. לפני בקשת המבקשת לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרה ביום 15.7.25.

2. נגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה מיום 11.4.25 של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש על ידי שוטר שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת האי שימוש, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה.

3. ביום 15.7.25 התקיימה ישיבת הקראה, אליה המבקשת לא התייצבה ולא התייצב סנגור מטעמה, זאת על אף שזומנה כדיון, כעולה מאישור המסירה שצורף. בהתאם, ניתנה החלטה לפי סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982, לפיה המבקשת מודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום והרשעתה בהן ונגזרו עליה פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך 1,500 ₪.

4. ביום 17.8.25 הוגשה הבקשה דנן, בה טענה המבקשת כי בחודש אפריל נתפסה על ידי בוחן תנועה עם פנס לא תקין ובעקבות זאת, הוריד את רכבה מהכביש. לטענתה, למחרת היום, תיקנה את האוטו וניגשה עם המסמכים למשטרת נהריה, אשר החזירה את האוטו לשימוש בכביש. לאחר מכן, טענה כי בחודש מאי עשתה תאונה עם הרכב שלא באשמתה והאוטו ירד מהכביש, כאשר המסמכים של תיקון הליקויים, נשארו ברכב. צורפה תמונה לא ברורה לכאורה מהתאונה. המבקשת טענה כי לא קיבלה שום זימון לדיון ואם הייתה מקבלת, הייתה דוחה את הדיון מהסיבה שאינה חשה בטוב, היא בחודש 9 ועומדת ללדת בניתוח קיסרי ביום 28.8.25. על כן מבקשת, לבטל את פסק הדין ולאפשר לה לפנות למשטרה לשחזור המסמכים והגשתם לבית המשפט, לאחר שתתאושש מהניתוח.

5. תגובת המשיבה הוגשה ביום 25.8.25, בגדרה טענה כי דין הבקשה להידחות על הסף היות והבקשה לא מעלה נימוק המצדיק היעדרות לה. לטענתה, המבקשת לא התייצבה על אף שזמנה כדן והזמנה נמסרה בידה ביום ביצוע העבירה, קרי ביום 11.4.25. עוד לטענתה, העונשים שהוטלו על המבקשת בגזר הדין תואמים את חומרת העבירה ועברה התעבורתי המכביד ואף מקלים, כך שמדובר בענישה סבירה ומידתית ועל כן אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין. צורף העתק מהדו"ח וההזמנה לדין.
6. לאחר שבחנתי טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
7. בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני התנאים החלופיים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01, איטליא נ' מ"י, נז(6) 793; רע"פ 7709/13, סאסי נ' מ"י, ניתן ביום 28.11.2013). בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, הבקשה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
8. לעניין זה ראו גם רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי: "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
9. המבקשת חולקת על קבלת הזימון לדין בעניינה, אולם עיון באישור המסירה מעלה כי הזמנה לדין נמסרה למבקשת ביד על ידי השוטר נותן הדו"ח, במועד ביצוע העבירה וחתימתה מתנוססת על גבי אישור קבלת הדו"ח במקום. על כן המבקשת זומנה כדן ולא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדין בעניינה. העובדה כי המבקשת בהריון מתקדם אינה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה למשפטה והיה עליה, לכל הפחות, לבקש לדחותו, שכן כאמור ידעה עליו. גם טענתה כי המסמכים היו ברכב, אין בהם כדי להצדיק את אי התייצבותה לדין היות וידעה על מועד הדיון.
10. ניתן לבטל פסק הדין הניתן בהיעדרו של נאשם גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.4.2018)). ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל [נבו] (6.9.2017); רע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015); רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל [נבו] מיום 27.5.2018). "טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו". "...על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה." (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם [נבו] 25.3.2018).

11. כעולה מעיון בנסיבות המקרה בהזמנה לדין, שצורפה על ידי המשיבה, המבקשת נתפסה נוהגת את רכבה ללא טסט בתוקף מתאריך 10.2.24 ועם אותם הליקויים כפי שעלו מהודעת איסור השימוש מיום 11.3.25, שניתנה על הרכב על ידי בוחן שהוא שוטר, הכוללים: פנס אחורי שמאלי שבור, פנס קדמי שמאלי דהוי, לוחיות זיהוי ברכב שלא הוחלפו, נורת תקלת מנוע דולקת שהמנוע מונע, נורת כרית אוויר דולקת בלוח שעונים. כן צוין כי הליקוי שנרשם בדו"ח ותוקן, הנו החלפת צמיגים קדמיים.
12. המבקשת טענה כי נגרם לה עיוות דין, שכן הליקויים ברכבה תוקנו ואף רכבה הוחזר לשימוש בכביש לאחר שהציגה למשטרה מסמכים על תיקון הליקויים, על כן לא היה מקום לזמנה לדין, אולם המבקשת לא המציאה כל מסמך תומך לטענתה זו והיא לא הוכחה בפני, תוך שמבקשת שהות נוספת להצגתם. הבקשה גם לא מגלה כל התייחסות לכלל הליקויים שצוינו בדו"ח, למעט פנס לא תקין, ואף לא לעניין טסט הרכב שלא היה תקף במועד מתן הדו"ח, דבר אשר ניתן להוכיח בנקל.
13. יודגש כי קיימת חובת פסילת מינימום בגין העבירות המצוינות בכתב האישום, כך שגם העונש שנגזר על המבקשת, הינו סביר בהתאם לחומרת העבירות.
14. לאור האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.
15. הערבון אשר הופקד בתיק יועבר לצורך תשלום הקנס. יתרת הקנס תשולם תוך 90 יום מהיום. המבקש תפקיד את רישיון נהיגתה עד ליום 1.1.26 בשעה 09.
- על המבקשת להפקיד את רישיונה. כל עוד לא הופקד הרישיון, הרי הפסילה בתוקף והנהיגה אסורה על המבקשת, אולם ימים אלה לא יובאו בחשבון במניינה, כך שהיא לא תסתיים. אם המבקשת אינה מחזיקה ברישיון נהיגה תקף, הרי לשם חישוב הפסילה עליה להגיש בקשה מתאימה בצירוף אישור משרד הרישוי בדבר מצב רישיונה והפסילות החלות עליה.
- ניתנה היום, כ"ה אלול תשפ"ה, 18 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.